

maa lægges omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, som paa Finansloven ere tagne til Anskaffelse af Skyts. I disse 9, næsten 10 Millioner er indbefattet Pengene til Skyts. Altsaa, hvis Lovforslaget var blevet vedtaget — en Eventualitet, som jeg ikke troede paa — vilde man ogsaa have brugt den Sum. Det er Noget, der er naturligt, naar man i det Hele taget udarbejder Forslag og forelægger dem, at man forbereder sig paa, hvad man vil gjøre i Tilfælde af, at de blive vedtagne. Det er Krigsministeriets Pligt, men det kunde ikke falde mig ind at styde mig ind under den almindelige krigsministerielle Pligt at følge med Udviklingen overfor de Arbejder, som blive udførte. Med Hensyn til Slutningsbemærkningen om den forventede Tillægsbevilling kan jeg henholde mig til, hvad min Kollega Conseilspræsidenten udtalte ved Sagens 1ste Behandling, idet han gjorde opmærksom paa, at man kunde tage paa forventet Tillægsbevilling, enten fordi man forventede Tillægsbevillingen, eller fordi man ansaa Foranstaltningen for nødvendig. Der-til holder jeg mig: Regjeringen ansaa Foranstaltningen for at være nødvendig. Men dette Spørgsmaal skal jeg ikke komme længere ind paa her.

Den fungerende Ordfører (Hofstein Ledreborg): Efter at den ærede Minister har svaret aabent og uforbeholdent paa det Spørgsmaal, jeg har rettet til ham om Grunden til, at han ikke sørgede for at høre Rigsdagen, før han gik til denne Foranstaltning, idet han nemlig har angivet Grunden at være den, at han i Forveien var overbevist om, at Rigsdagen ikke vilde bevilge ham Pengene, saa anser jeg en yderligere Diskussion med den ærede Minister i Dag om denne Sag for en fuldstændig Umulighed. Jeg indser ikke, hvorledes det skal være muligt at forhandle her i Salen med en Minister, som erklærer: Jeg har undladt at spørge Rigsdagen om disse Ting, fordi jeg vidste, at den ikke nogenstunde vilde bevilge mig Pengene, og som saa et halvt Aar efter kommer med et Forslag om at faae disse Penge paa forventet Efterbevilling. Det er et i den Grad umuligt Grundlag for en Forhandling og Diskussion, at jeg tror, at den ærede Minister selv vil begribe, at her hører al Forhandling op. Naar den ærede Minister til Slutning sagde, at han henholdt sig til Conseilspræsidentens Ytringer om, at en forventet Efterbevilling kan bygges ikke blot paa Forventning, men ogsaa paa Nødvendighed, saa tror jeg, efter at hverken han eller den ærede Conseilspræsident har kunnet oplyse noget som helst

Nyt med Hensyn til den udenlandste Situation, noget som helst Andet end, hvad Enhver veed nu har ligget for i mange Aar, ligger for og stadig vil ligge for under de Forhold, hvorunder vi nu leve, at dette Forsøg paa Begrundelse er af den Natur, at vistnok Ingen kan tillægge det nogen virkelig alvorlig Betydning. Jeg beklager, at Krigsministeren ved den Maade, hvorpaa han har stillet sig, har afstaaet Forhandlingen om disse Spørgsmaal, men det er den virkelig her. Jeg indser ikke, at Folkethinget med nogensomhelst Nytte kan fortsætte Forhandlingen med en Minister, der erklærer: Jeg har taget Pengene, fordi jeg vidste, at man ikke vilde give mig dem, og som gjentagne Gange har puffet paa at have Magten, har citeret det ærede Medlems for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) Ytringer desangaaende. Her hører Forhandling op. Jeg betragter derfor ogsaa min Opgave lige overfor Ministeren som sluttet, og jeg skal blot sige til det ærede Medlem, der har talt paa Mindretallets Vegne, at jeg ikke tror, at han har gaaet Forhandlingen her i Thinget ved at tage Ordet for, at dette Thing behandles paa den Maade, som han i Dag med Glæde og Anerkjendelse har givet sin Tilslutning, idet han har sagt, at naar der forelaa saadanne Forhold som disse, og Thinget ikke hurtigt nok gik ind paa og fremmede Sager og Ønsker fra den anden Side, som et Mindretal i Befolkningen, som det andet Thing, og som Regjeringen ønskede, da billigede han og glædede sig over, at der blev traadt fast og bestemt op imod os. Det ærede Medlem taler jo her paa sit Partis Vegne; var det kun paa egne Vegne, det ærede Medlem talte, vilde jeg ikke tillægge det den afgjørende Betydning, som jeg nu gjør. Jeg siger ikke dette for at krænke det ærede Medlem, men her taler han paa Højrepartiets Vegne, og det erkjender altsaa, at Folkethinget med dette og med dets Billigelse i militære Sager er blevet behandlet, som det er blevet behandlet. Naar det ikke i Tide og hurtigt nok fremmer en Sag, er det i sin Orden og har Thingets eget Mindretals Billigelse, at Thinget bliver betragtet, som det ikke eksisterer. Jeg ønsker kun at konstatere dette, jeg behøver ikke mere. Hvad det ærede Medlems Øster angaar om at vise sin Beredvillighed med Hensyn til økonomiske Foranstaltninger, saa vil jeg se den først; den har ikke viist sig endnu. Hvad det ærede Medlems og Andres Bemærkninger angaa om, at man var nødt til at handle, fordi der ikke fra dette Things Side var kommet noget positivt Forslag frem, vil jeg dog i Anledning af denne